

Keuring

Harry H.J. Wegdam,
chirurg in Techiman

beeld: Harry Wegdam

Mijn contract met de ontwikkelingsorganisatie Cordaid is na 12 jaar tot een einde gekomen omdat ik de pensioengerechtigde leeftijd heb bereikt. Dat betekent niet dat ik ook uit Ghana weg ben. Dat zijn twee verschillende dingen en het is niet voor iedereen even duidelijk. Indien gewenst kan ik me binnen drie maanden na het beëindigen van het contract op kosten van mijn oude werkgever laten keuren bij een internist met tropische belangstelling in het Radboud in Nijmegen. Maar wil je dat als je weinig klachten hebt?

Ach, je hebt je 12 jaar lang geprikt aan scherp materiaal, je hebt duizenden handen geschud die misschien niet allemaal even schoon waren, je hebt 12 jaar als blanke onder de tropenzon gewerkt en dat deed de huid hier en daar veranderen. Ook heb je van die perioden met een droge hoest die niet zo opvalt tussen al die tbc hier. Verder heb je ook natuurlijk altijd wel wat kleine klachten die misschien aandacht behoeven. Dus er is wel wat voor te zeggen.

Aan de andere kant wordt er vaak iets onverwachts gevonden waarvan je totaal geen last hebt. Een goed vriendje won enige tijd terug een gratis medische keuring bij een loterij voor ons eigen goede doel. Hij maakte er gebruik van, omdat het zijn prijs was en hij werd gekeurd door de huisarts. Er kwam uiteindelijk een fors caecumcarcinoom uit. En moet je daarmee dan reuzeblij zijn?

Ik besluit toch gebruik te maken van de mogelijkheid. De dag voor de keuring – ik was net terug uit Ghana – zit ik in de auto en luister naar de radio. Ik krijg ongevraagd een verhaal te horen over een nieuwe tumormarker voor prostaatkanker in Nijmegen. De test kost 300 euro en zou het aantal onnodige bipten substantieel terugdringen. Ik luisterde geïnteresseerd, maar voor eigen gebruik had ik er niets van nodig. Dacht ik. Zoals verwacht leverde de keuring deels onverwachte en deels verwachte aandoeningen op. Geen hiv, geen wormen gelukkig (hoewel ik ze soms wel meen te voelen kruipen) en een wat verhoogde PSA. Ook geen ondermedicatie voor mijn hypertensie, een redelijk ecg en op de X-thorax nog steeds geen tbc.

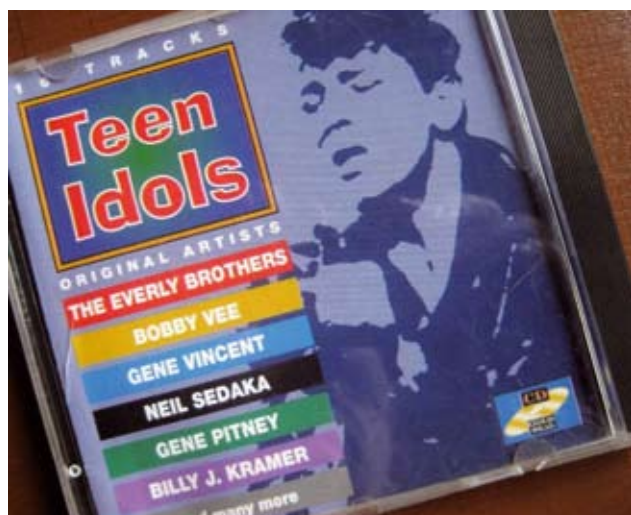

Ik sta verbaasd over het gemak waarmee ik, met mijn beperkte klachten, kan worden doorgestuurd. Ik zou er zelf nooit wat aan hebben gedaan als ik hier niet bij die aardige, voortvarende interniste was terechtgekomen, die het allemaal vlekkeloos, zorgzaam en snel regelde. De huidige adequate wijze van werken in Nederland is me behoorlijk ontgaan in mijn 12 jaar afwezigheid.

Er volgen vier verwijzingen. De huidarts verwijdert twee suspecte tumortjes van het gelaat. Gastro-enterologisch moet er ook wat. De reumatoloog gaat naar die wat stijve, dikke vingers kijken en de uroloog kijkt al uit naar mijn komst op de prostaatpoli om zijn kunstjes te doen. Mooi dat ik daar in de auto al wat van had meegekregen, maar wel toevallig, nietwaar?

Zie daar heb je het. Nergens last van en toch komt er bij keuring potentiële ellende uit. Kennelijk hoort dat bij keuringen en je houdt er al rekening mee als je eraan begint. Je geeft je over aan wat hypochondrische beschouwingen: ook al sinds kort zo'n rare plooi bij de bovenlip. Ouderdom? Wat zei die waarzegster op de Arnhemse Grote Markt in 1960 ook al weer over de toekomst toen ik daar met mijn toenmalige vriendin langsschuifelde? Zij zou twee kinderen krijgen en ik zou mijn examen halen en 72 jaar worden. Ik was met deze voorspelling destijds erg tevreden. Die vriendin kreeg inderdaad twee kinderen en ik haalde kort na het bezoek mijn propedeuse-examen; iets wat niet direct voor de hand lag. Dus die 72 jaren zullen ook wel kloppen,

**Geen wormen gelukkig
(hoewel ik ze soms wel
meen te voelen kruipen)**

want sommige van die waarzegsters blijken erg goed te zijn. Dat wordt dus spannend in 2014. En wat wordt de killer: de prostaat of toch het hart?

Inmiddels zit ik al weer veilig in Ghana, ver weg van Nijmegen, maar met een stapel afspraken in mijn tas voor over een maand. We hebben spullen uit ons huis verstuurd naar Nederland. Wederom vanwege het aflopen van mijn contract en dat je om die reden gratis vier kuub mag verzenden. In het halflege huis kan ik nog maar één cd vinden: *Teen Idols* met nummers uit de jaren 60. Pat Boone met *Bernadine* en Neil Sedaka met zijn *Oh, Carol!*. Lang niet meer gehoord.

Omdat het op dit moment mijn enige muziek is, kan ik niet anders dan ernaar te luisteren en ik hoor weer de muziek van de 33-toerenplaatjes die op schoolfeestjes kaal werden gedraaid. Uit nood geboren terug naar de jaren zestig, naar die vriendin en die waarzegster.

MC-redactie
zoekt

filmpjes
uit de Tweede
Wereldoorlog

met/over
artsen voor
documentaire

Oude filmpjes gezocht

Voor onder meer een televisiedocumentaire is de redactie van Medisch Contact op zoek naar filmmateriaal uit '40-'45 van en over artsen.

Kent u of bent u een arts die destijds al filmde of weet u filmmateriaal te liggen, laat het ons weten via webredactie@medischcontact.nl of kijk op www.medischcontact.nl/geschiedenis.